

Kazalo

AL' ME BOŠ KAJ RADA IMELA.....	2	NOCOJ PA, OH NOCOJ.....	30
BOD' MOJA, BOD' MOJA.....	3	ODPIRAJ, DEKLE, KAMRICO.....	31
ČE ŠTUDENT NA RAJŽO GRE.....	4	OBLAKI SO RDEČI.....	32
DEKLE, POGLEJ ME PRAV.....	5	OJ, TRIGLAV, MOJ DOM.....	33
DEKLE DAJ MI ROŽ RDEČIH.....	6	OKOLI HIŠICE SO SAME ROŽICE	34
DOBER VEČER, LJUBO DEKLE.....	7	PLENIČKE JE PRALA.....	35
GOZDARJEVA HČI.....	8	POČIVA JEZERO V TIHOTI.....	36
EN HRIBČEK BOM KUPIL.....	9	PO GORAH GRMI IN SE BLISKA.....	37
GOR ČEZ IZARO.....	10	POJDEM NA ŠTAJERSKO.....	38
GOREČI OGENJ BREZ PLAMENA.....	11	PO JEZERU BLIZ' TRIGLAVA.....	39
IZ STOLPA SEM MI ZVON DONI.....	12	PO KOROŠKEM, PO KRANJSKEM....	40
JAZ 'MAM PA KONJČA BELEGA.....	13	POZIMI PA ROŽICE NE CVETO.....	41
JE PA DAVI SLAN'CA PALA.....	14	PREČUDEN CVET JE V GRAPI ČRNI	42
JUTRI BO V CELOVCU S'MENJ.....	15	RASTE MI, RASTE.....	43
KADAR BOŠ NA RAJŽO ŠEL.....	16	ROŽA NA VRTU ZELENEM CVETE .	44
KJE SO MOJE ROŽICE.....	17	ROŽIC NE BOM TRGALA.....	45
KJE SO TISTE STEZICE.....	18	SINOČI SEM NA VASI BIL.....	46
LE ENKRAT BI VIDEL.....	19	SIROTA JAZ OKROG BLODIM.....	47
LEPA NAŠA DOMOVINA.....	20	SLIŠALA SEM PTIČKO PET'.....	48
LE PREDI, DEKLE, PREDI.....	21	SLOVENSKI SMO FANTJE.....	49
LIPA ZELENELA JE.....	22	TAM DOL' NA RAVNEM POLJU.....	50
MATI ZAKLIČE PRIDNE DEKLIČE ...	23	TAM NA VRTNI GREDI.....	51
MOJ OČKA 'MA KONJIČKA DVA.....	25	V DOLIN'CI PRIJETNI.....	52
MOJ OČKA SO MI REKLI.....	26	V ŠMIHEL' ENO KAJŽICO IMAM.....	53
MRZEL VETER TEBE ŽENE.....	27	ZABUČALE GORE.....	54
NAŠ MAČEK JE LJUB'CO IMEL.....	28	ZAKRIVLJENO PALICO V ROKI.....	55
NAVZGOR SE ŠIRI ROŽMARIN.....	29	ŽABE SVATBO SO IMELE.....	56

AL' ME BOŠ KAJ RADA IMELA

Al' me boš kaj rada imela
ko bom nosil suknjo belo,
sabljico pripasano,
puškico nabasano?

»Jaz bi te že rada imela,
ko bi le sirota smela,
pa mi mam'ca branijo,
ker imaš premajhno kajžico.«

»Kajžica res ni velika.
pa sem, fantič, kot se šika.
Čez en mesec al' pa dva
se boš za mano jókala.«

»Jaz že ne bom jokála,
si bom rajši druž'ga zbrala,
ki bo imel zadost' blaga,
hišico na štuka dva.«

»Kaj se boš ti tol'k' nosila,
kakor da b' ti sama bla,
saj se k'tera še dobi,
ki je lepša kakor ti.«

»V cajtngah je dost oglasov,
si bom zbrala tazga, k' mi bo pasou
ki bo imel zadost' blaga,
hišico na štuka dva.«

BOD' MOJA, BOD' MOJA

Bod' moja, bod' moja,
t' bom lešnikov dal;
boš tiste potolkla,
bom drugih nabral.

»Pa nisem še stara
čez petdeset let,
da b' mogla jaz tebe
za lešnike imet'.

Ne hodi za mano,
ne boš me dobil,
sem tist'ga župana,
k' je rib'ce lovil.«

ČE ŠTUDENT NA RAJŽO GRE

Če študent na rajžo gre,
jupajdi, jupajda,
dobro pije, dobro jé,
jupajdijaja hahaha

Če študent na rajžo gre,
penez nima nič kraj se.
On ne vpraša: Imam s čim?
pa si upa priti v Rim.

Krčem strašno se boji,
tam bi moral plačati.
Dobre volje je povsod,
vsi mu pravijo »gospod«.

Res srečnejših ni ljudi,
kakor so študentje ti.

DEKLE, POGLEJ ME PRAV

Dekle, poglej me prav,
da t' ne bo jutri žal,
da ne boš rekla,
da sem te golj'fal.

»Kaj te bom gledala,
saj sem te videla,
tavžentkrat boljš' bi b'lo
ko b' te ne b'la.«

Ljub'ca, poglej me prav,
da t' ne bo potlej žal,
da t' ne potečejo
drobne solze.

»Če mi potečejo,
naj mi potečejo,
saj mi potečejo
zavolj' tebè.«

Bog ti daj tavžent sreč,
men' pa bo druga všeč,
tebi pa bo še žal,
meni pa nèč.

DEKLE DAJ MI ROŽ RDEČIH

Dekle daj mi rož rdečih,
dekle, rožmarina daj,
da bom sanjal o pomladi,
da bo moj mladostni maj !

Rož rdečih zame nimaš,
rožmarina tudi nič;
žalostno je srce moje,
žalosten sem jaz fantič.

Kaj pomeni roža rdeča,
kaj pomeni rožmarin ?
Roža rdeča je ljubezen,
rožmarin je za spomin.

DOBER VEČER, LJUBO DEKLE

Dober večer, ljubo dekle,
al' si se naspala že?

»Jaz še ur'ce nisem spala,
sem koj žinjala na té.«

Kak lušno je b'lo,
ko so rožice b'le,
so pa rož'ce minule,
minulo je vse.

To te prosim, ljubo dekle,
da ne žinjaš več na mé
no na najino ljubezen,
ki že proti kraju gre.

Kak lušno je b'lo,
ko so rožice b'le,
so pa rož'ce minule,
minulo je vse.

**žinjala: mislila*

GOZDARJEVA HČI

V gozdu tam, kjer srnica se pase,
kjer hišica gozdarjeva stoji.
V njej dekle, kot roža sredi jase
je lepa Lizika gozdarja hči.

V nedeljskem jutru dragi pride v svate,
v hišici presrečna sta oba.
Ko vrne se gozdar z zelene hoste
ljubimca lovca divjega spozna.

Ljubezen premosti naj vse ovire,
odkrito fant prizna: »Jaz ljubim jo.«
Divjadi v gozdu več ne bom preganjal
in gozd mi pravljica dežela bo.

EN HRIBČEK BOM KUPIL

En hribček bom kupil, bom trte sadil,
prijat'lje bom vabil, še sam ga bom pil.
Sladko vince piti to me veseli,
dobre volje biti svoje žive dni,
svoje žive dni brez vseh skrbi,
to me srčno veseli.

Tam gori za hramom en trsek stoji,
je z grozdjem obložen, da komaj drži.
Sladko vince

Že čriček prepeva, ne more več spat',
v trgatev veleva, spet pojdemo brat.

Konjički škreblijo, ker vozjo težko,
ker vince peljajo, k' je močno sladko.

Prelepo rumeno kak čisto zlato,
le pijmo pošteno to žlahtno blago!

GOR ČEZ IZARO

Gor čez izaro,
gor čez gmajnico,
kjer je dragi dom
z mojo zibelko,
kjer so me zibali
mamica moja
in prepevali haji, hajo.

Ko sem še majhen bil,
sem bil dro vesel,
sem več barti
k'tero pesem pel.
Zdaj vse minulo je,
nič več pel ne bom,
saj ni več moj ljubi, dragi dom.

Hiša očina,
ljuba mamica,
oh, da našel bi
še enkrat oba,
da b' še našel njo,
mamico svojo,
pa bi spet zapel haji, hajo.

**izara: ozara, travnat svet na koncu njive
ponavadi med njivo in gozdom*

**dro: zelo*

**več barti: večkrat, velikokrat*

GOREČI OGENJ BREZ PLAMENA

Goreči ogenj brez plamena
v mojem srcu zdaj gori,
nobeden drug ga ne pogasi
kakor tvoje črne oči.

Ur'ca sedem je odbila,
sonce je za goro šlo,
za njim pa pride blede luna
in žari se nad glavo.

Jaz jo gledam in jo vprašam,
kaj mi za povedat' 'ma
al' ona se za oblake skrije,
mi odgovora ne da.

IZ STOLPA SEM MI ZVON DONI

Iz stolpa sem mi zvon doni,
ko ulega mrak se po vasì.
Le doni, zvon, iz temnih lin,
le zbujaj mi na dom spomin.

Le zvonì mi tako glasan
in milo poj čez tujo plan;
dasi mi v srcu polje jad,
zvonjenje tvoje slušam rad.

Ob glasih teh se mi zazdi,
da v daljni svoji sem vasì,
kjer ni mi tuj noben obraz,
pozna me vsak, vsakogar jaz.

Zato pa, zvon, le zvonì mi,
na tuji zemlji doni mi,
ti zvon večerni, zvon iz lin,
le zbujaj mi na dom spomin.

JAZ 'MAM PA KONJ'ČA BELEGA

Jaz 'mam pa konj'ča belega,
drevi pa v vas pojezdim ga,
tri tralala lalala tralala ...

Čez tri gore, čez tri vode,
čez tri zelene travnike, ti tralala ...

Konjič pred durmi prištaklja,
ljub'ca po štengah pricaplja, i tralala ...

Konjiča je dala v štalico,
mene pa v svetlo kamrico, i tralala ...

Konj'ču je dala snop sena,
meni pa poljubčka dva,
ti tralala ...

JE PA DAVI SLAN'CA PALA

Je pa davi slan'ca pala
na zelene travnike,
je vso trav'co pomorila,
vse te žlahtne rožice.

Men' pa ni za rož'ce moje,
če jih slan'ca pomori,
men' je le za dekle moje,
če me ona zapusti.

Prav na sredi moj'ga srca
ena rožica cveti,
če ne boš ji prilivala,
se gotovo posuši.

»Kaj ji bodem prilivala,
nimam vinca ne vode.
Pa ji bodem prilivala
svoje grenke solzice.«

JUTRI BO V CELOVCU S'MENJ

Jutri bo v Celovcu s'menj,
tja gor ga bom peljala,
al' ga bom zatavšala, al' ga bom prodala.

Prav pocen' ga pa ne dam,
težko sem ga dobila,
rajši ga domov peljam,
še bolj ga bom ljubila.

Žgance mu bom skuhala,
z ocvirki zabelila,
če bo pa še to premal',
še mleka bom dolila.

KADAR BOŠ NA RAJŽO ŠEL

Kadar boš na rajžo šel, pridi mi povedat,
da ti bom pomagala
punkeljček zavezat'.

Punkeljček vezala bom,
milo se jokala bom,
ker te ne bodo videle več moje oči.

Kadar boš nazaj prišel,
pridi mi povedat,
da ti bom pomagala
punkeljček razvezat'.

Punkeljček razvezala bom,
sladko se smejala bom,
ker te bodo videle
spet moje oči.

KJE SO MOJE ROŽICE

Kje so moje rožice,
pisane in bele,
moj'ga srca ljubice,
žlahtno so cvetele.
Ah, pomlad je šla od nas,
vzela jih je zima, mraz.

Kje so moje ptičice,
kam so zdaj zletele?
Oh, nedolžne pevčice,
kak so žvrgolele!
Zanke b'le nastavljene,
ptičke so se ujele vse.

Kje je tista deklica,
v vrtu je sedela,
lepa kakor rožica,
pesmice je pela.
Hitro, hitro mine čas,
mine tudi lep obraz.

Kje je fantič zdaj vesel,
ki je to prepeval,
da bi še enkrat zapel,
kratek čas nam delal.
Hitro, hitro mine čas,
ah, ne bo ga več pri nas.

KJE SO TISTE STEZICE

Kje so tiste stezice,
k' so včasih bile?
Zdaj pa raste grmovje
in zelene trave.

Bom grmovje posekal,
travico požel,
bom naredil stezice,
ki so včasih bile.

LE ENKRAT BI VIDEL

Le enkrat bi videl, kak sonce gor gre,
bi videl, kak luna, kak zvezde blišče!
Al' tema poskuša nad mano si moč,
ne vem nič od dneva, obdaja me noč.

Le enkrat bi videl višnjevo nebo,
zeleno planino in belo goro;
le enkrat bi videl oblak nad seboj,
bi vprašal ga glasno: »Se jočeš z menoj?«

Le enkrat bi videl dolino in gaj,
oh, blagor, vselje, kdor vidi ta raj.
Le enkrat bi videl, kak cvetke cveto,
med drugim strup meni v prsih neso.

Le enkrat bi videl soseda v oči,
bi vprašal v očesih, kar jezik taji.
Svet zame ni ustvarjen, le grob si želim,
le v grobu resnico in mir zadobim.

LEPA NAŠA DOMOVINA

Lepa naša domovina,
onkraj Drav'ce je planina,
tam je hišica, hiš'ca iz lesa,
tam je tekla moja zibelka.

Mlada leta, kam hitite,
se gotovo spremenite,
star sem dvajset let,
pa moram it' po svet',
domovina hoče me imet'.

Mam'ca moja, kaj rečete,
ko moj sinko to izreče?
»Zbogom, sinko moj,
sreča bod' s teboj,
oh adijo – dijo, sinko moj!«

LE PREDI, DEKLE, PREDI

Le predi, dekle, predi,
prav lepo nit naredi,
da se ne bo krotičila
in tud ne tkalcu trgala,
dr dr dr dr dr dr.

Poštena je predica
in stara je resnica,
da tisto dekle kaj velja,
ki obleko vso domačo ima,
dr dr

Le predi prav vesela,
boš lepe pesmi pela,
kolovrat pojde rad okrog,
bo tekla lepše nit od rok,
dr dr

Boš tanko nit storila,
da ne bi pozabila,
kako življenje nežno je,
ki kakor nit pretrga se,
dr dr

LIPA ZELENELA JE

Lipa zelenela je
tam v dišečem gaju,
s cvetjem me posipala,
d'jal sem, da sem v rajju.

Veje raztezavala
k nebu je visoko,
meni pa je do srca
segala globoko.

Ptičice je lipica
v senčico vabila,
kadar ležal sem pod njo,
me je ohladila

Revica pa je sedaj
skoraj ovenela,
cvetje, listje zeleno
zima ji je vzela.

Spavaj, draga ljubica!
Večno ne boš spala,
nova pomlad zelena
novi cvet bo gnala.

MATI ZAKLIČE PRIDNE DEKLIČE

Mati zakliče pridne dekliče:

»Hitro vstanite! Prát se mudi.

Srajce, rokavce, rute in peče,
prte pober'te, prat se mudi.

Žehto končale, lug ste izprale,

le na perišče nesite prat!

Ptičke vesele vam bodo pele,
ribice hoč'jo vas pozdravljat'.«

**rokavce: platnene vezene ženske bluze z rokavi*

**peče: bela ženska pokrivala z vezeninami*

MOJE DEKLE JE ŠE MLADA, JA, JA

Moje dekle je še mlada, ja, ja,
komaj ima šestnajst let.

Še štir' leta bom počakal, ja, ja,
da bo stara dvajset let.

Cela žlahta mi jo brani, ja, ja,
ker je revnega stanu.
Naj bo revna al' bogata, ja, ja,
moja je in moja bo.

MOJ OČKA 'MA KONJIČKA DVA

Moj očka 'ma konjička dva,
oba sta lepa šimeljna,
cing cingel, cing congel,
cing cingel, cing cong,
veselo je moje srce.

Za enega poprosil bom,
da drevi v vas pojezdil bom,
cing cingel...

Čez tri gore, čez tri dole,
čez tri zelene travnike,
bom jezdil k svoji ljub'ci v vas,
prepeval in vriskal na glas

MOJ OČKA SO MI REKLI

Moj očka so mi rekli:

»Oženi se, moj sin,
tam gori na planin'ci
oženi se, moj sin.«

Kako se bom oženil,
k' nobene ne poznam,
tam gori na planin'ci
nobene ne poznam.

Če eno veliko vzamem,
me 'z hiše napodi,
tam gori na planin'ci
me 'z hiše napodi.

Če eno debelo vzamem,
na sonc' se mi stopi,
tam gori na planin'ci
na sonc' se mi stopi.

Če eno majhno vzamem,
se v post'lji mi zgubi,
tam gori na planin'ci
se v post'lji mi zgubi.

Če eno mlado vzamem,
kedaj pa bodem spal,
tam gori na planin'ci
kedaj pa bodem spal?

Ponoči bodem ljubil,
podnevi pa oral,
tam gori na planin'ci,
podnevi pa oral.

MRZEL VETER TEBE ŽENE

Mrzel veter tebe žene,
drobna ptičica, od nas,
ki 'znad lipice zelene
si mi pela kratek čas.

Vsako jutro, ptička moja,
rano si prepevala,
vsako noč je pesem tvoja
sladko me zazibala.

Kadarkoli si zletela
v svoje malo gnezdece,
vsakokrat si mi zapela
milo pesem v srčece.

Zdaj boš zapustila mene,
Oj kak me srce boli!
Mrzli veter tebe žene,
pojdi, ker te veseli.

NAŠ MAČEK JE LJUB'CO IMEL

Naš maček je ljub'co imel,
vasôvat noč vsako je šel,
prišel je domov ves zaspan,
ko mežnar odzvonil je dan.

Zbolela je ljub'ca močno,
o joj, če več zdrava ne bo!
Naš maček je jokat' začel,
nobene več miši ni ujel.

In ko mu res vzame jo smrt,
okoli se plazi potrt,
življenje sovražit' začne,
v soboto obesil se je.

To žalost v eksempelj povem
brezskrbnim vam mladim ljudem.
Če dolgo živet' vam je mar,
zaljubit' se nikdar nikar.

**eksempelj: svarilen zgled*

NAVZGOR SE ŠIRI ROŽMARIN

Navzgor se širi rožmarin,
navzdol se nagelj vije,
na okenca zagrnjena
večerno sonce sije.

Rdeča ruta, bel ošpet,
dekle razposajeno,
širok klobuk, oj fant vesel,
ki si prepeva eno.

Ti nageljni, ta rožmarin,
ti kmetje v luči sonca,
ej, takih nima celi svet,
pa pojdi tja do konca!

**ošpet: platnena ženska bluza z rokavi*

NOCOJ PA, OH NOCOJ

Nocoj pa, oh nocoj,
ko mesec svetil bo,
bo k meni ljubi moj
prišel jemat slovo.

»Ne jokaj ljubica,
ne bodi žalostna,
čez sedem kratkih let
se bova vid'la spet.«

Prežalostno srce,
ker ljubega več ni,
pod mojim okencem
pa trav'ca zeleni.

ODPIRAJ, DEKLE, KAMRICO

Odpiraj, dekle, kamrico,
oj, kamrico ...
saj veš mojo navadico,
navadico nocoj, srček moj.

»Kako ti bom odpirala, odpirala...
saj nisem še večerjala,
večerjala nocoj, srček moj.«

Z levico boš odpirala, odpirala...
z desnico pa večerjala, večerjala nocoj,
srček moj!

OBLAKI SO RDEČI

Oblaki so rdeči,
kaj nek' pomenijo?
Da vsi ti mladi fantje
na vojsko pojdejo.

Pa kdo bo listje grabil,
pa kdo bo praprot žel,
pa kdo bo dekle ljubil,
ko bom na vojsko šel?

Jaz sam bom listje grabil,
jaz sam bom praprot žel,
jaz sam bom dekle ljubil,
ko bom domov prišel.

OJ, TRIGLAV, MOJ DOM

Oj, Triglav, moj dom, kako si krasan,
kako me izvabljaš iz nizkih ravan
v poletni vročini na strme vrhe,
da tam si spočije v samoti srce,
kjer potok izvira v skalovju hladan:
oj Triglav, moj dom, kako si krasan.

Oj, Triglav, moj dom, četudi je svet
začaral s čudesi mi večkrat pogled,
tujina smehljaje kazala mi kras,
le nate sem mislil ljubeče ves čas,
o tebi sem sanjal sred' svetlih dvoran:
oj, Triglav, moj dom, kako si krasan!

Oj, Triglav, v spominu mi je tvoj čar,
zato pa te ljubim in bom te vsekdar,
in zadnja ko ura odbila mi bo,
pod tvojim obzorjem naj spava telo,
kjer radostno ptički naznanjajo dan:
oj, Triglav, moj dom, kako si krasan!

OKOLI HIŠICE SO SAME ROŽICE

Okoli hišice so same rožice, 3x
kjer moja ljubica prav sladko spi.

Pa glih na žnabeljček sem jo jaz kušnil,
pa glih na srčece sem srce d'jal.

Z nobenim purgarjem ne grem jaz tavšat
zavoljo hišice na sred' vasi.

Pa glih na žnabeljček sem jo jaz kušnil,
pa glih na srčece sem srce d'jal.

**purgar: meščan*

**tavšati: menjati*

PLENIČKE JE PRALA

Pleničke je prala
pri mrzlem studenc',
en fantič mim' pride,
korajžen mladen'č.
Prav milo jo vpraša:
Oj deklica ti,
zakaj 'maš tak solzne oči?

»Zakaj me vprašuješ,
ko sam dobro veš,
kako je cvetici
u suhemu vrt'.
Če ji ne zalivaš,
se kmal' posuši,
zato 'mam tak solzne oči.

Lansk' leto so cvele
mi lil'je lepo,
a letos so vzele
od mene slovo.
Zdaj sinčeku pojem,
da lažje zaspi,
zato 'mam tak solzne oči.

Neštete noči so,
ko nič ne zaspim,
le gori vstajam
in luč naredim.
Moj sinek se joka,
ki v zibki leži,
zato imam solzne oči.

Le kol'krat se zmislím,
kak fletno je b'lo,
ko sva se ljubila
iz srca gorko.
Le kam so zdaj dnevi
nekdanji prešli –
zato imam solzne oči.«

Preljubljeno dekle,
le nič ne žaluj.
Poglej, sam tvoj pobič
stoji pred teboj.
Obriši si solze,
veselo zapoj,
še danes grem v farovž s teboj.

POČIVA JEZERO V TIHOTI

Počiva jezero v tihoti
in listje rahlo mi šumi,
ob jezeru v temni noči
mlad partizan molče stoji.

Mu dekle je obljubo dala,
da bo čakala tisti dan,
ko bo svoboda zasijala
in vrne se njen partizan.

A partizan priseže sveto,
da hrabro bode se boril
in, prej ko mine eno leto,
bo narod svoj osvobodil.

Ko drugo leto borbe mine,
prejela draga pisemce,
da partizanu vrh planine
prebila krogla je srce.

PO GORAH GRMI IN SE BLISKA

Po gorah grmi in se bliska,
fantič moj po polju vriska.
Vriskaj, vriskaj al' pa poj,
saj prideš k meni v vas nocoj.

Prišel ljubi je pod okno,
rahlo trkal je na polkno:
Vstani, ljuba, odpri mi,
saj že zadosti spala si.

»Nič kaj dobro nisem spala,
celo noč sem poslušala,
kdo je vriskal, kdo je pel,
kdo je bil tako vesel.«

POJDEM NA ŠTAJERSKO

Pojdem na Štajersko,
gledat, kaj delajo,
gledat, kaj delajo
ljubice tri.

Prva je kuhar'ca,
druga je kelnar'ca,
tretja je ljubica
moj'ga srca.

Prva mi jesti da,
druga mi piti da,
tretja me v kamrico
svojo pelja.

PO JEZERU BLIZ' TRIGLAVA

Po jezeru bliz' Triglava
čolnič plava sem ter tja.
V čolnu glasno se prepeva,
da odmeva od gore.

Mile ptice po dolinah
in planinah se bude,
ker so čule pesem mojo,
vsaka svojo žvrgole.

Ribam srca vsem igrajo,
da skakljajo nad vodo;
še valovi šepetajo
in šumljajo med sabo.

Tukaj Slava vence vije,
srce bije nam gorko.
Čujte, gore in bregovi,
da sinovi Slave smo!

PO KOROŠKEM, PO KRANJSKEM

Po Koroškem, po Kranjskem že ajda zori,
že ajda zori, že ajda zori,
en deklič jo žanje, jo glav'ca boli,
jo glav'ca boli, prav zares.

Tri dni jo že žanje, tri snopke ima,
tri snopke ima, tri snopke ima,
poglejte na roke, kol'k žuljev ima,
kol'k žuljev ima, prav zares.

POZIMI PA ROŽICE NE CVETO

Pozimi pa rožice ne cveto,
dekle, oj, kaj pa za pušeljšek bo?
Pušeljc pa mora bit', zelen al' plav,
z njim bom slovo jemal.

»Pušeljc ti že naredila bom,
s plavo ga žido povila bom,
da ga boš nosil za spomin,
da se boš troštal ž njim.

Ti boš v Ljublan'ci na straži stal,
druz'ga dekleta si boš izbral.
Ti boš pozabil čisto na mé,
jaz pa nikol na té.«

Dekle, kaj pa ti govoriš,
glej, da se mi ne zagovoriš;
komaj bom storil marš ali dva,
imela boš drugega!

**žida: svila*

**troštal: tolažil*

PREČUDEN CVET JE V GRAPI ČRNI

Prečuden cvet je v grapi črni,
pod njim tih partizan leži,
pleto se v žalni venec trni,
nad njim oblak kot luč gori.

Glej rodno zemljo, glej višave,
odete v rzsveljeni dan,
na grobu cvet nesmrtni slave,
doslej na naših tleh neznan.

Zaliva luč ga vedno mlada,
studeneč novega sveta,
solze je posušila nada,
skoz smrt v življenje pot pelja.

Prečuden cvet je v grapi črni,
cvet iz globokih korenin,
nad njim odmeva glas srebrni:
»Premagal smrt je mlad trpin.«

RASTE MI, RASTE

Raste mi, raste, trav'ca zelena,
gor' na trav'ci, ena hiš'ca stoji.
Notri v hiš'ci pa post'lja postlana,
gor' na ti post'lji eno dekle leži.

Al' boš kaj pila, al' boš kaj jedla,
al' boš točila le grenke solze?

»Nič ne bom pila, nič ne bom jedla,
preveč je ranjeno moje srce.

Kdor bi rad vedel, kaj je ljubezen,
mene naj vpraša, jaz mu povem.

Dolga ljubezen je gvišna bolezen,
gvišno je ranjeno moje srce.

Nožek bom vzela, srček načela,
iz njega bom vzela tri kaplje krvi.

prva bo zame, druga bo zate,
Tretja za sinka, ki v zibki leži.«

ROŽA NA VRTU ZELENEM CVETE

Roža na vrtu zelenem cvete,
pride tja k roži veselo dekle,
rože si zaželi,
rožici govori:
»Pojdi, ah pojdi z menoj!«

Žalostna roža povesi glavo,
dekle utrga cvet z mehko roko,
v dom ga ponese svoj:
»Tu mi vonj sladki tvoj
večno oznanjaj pomlad!«

Pa je na oknu cvetela pomlad,
pa je otožno kril rožico jad,
roža cvetela je,
roža zvenela je,
deklica toči solze.

ROŽIC NE BOM TRGALA

Rožic ne bom trgala,
da bi vence spletala;
mirno, svobodno, ljubó
po planin'cah naj cveto.

Ako bi jo utrgala,
rožica bi umirala,
glavico povabila,
sonca nebi čakala.

Tudi jaz sem rožica,
v božji vrtec vsajena,
skrivam se zdaj tu, zdaj tam,
utrgati se pa ne dam.

Rožic ne bom trgala,
srca so nedolžnega,
naj z menoj še uživajo
mir, ljubezen, svobodo

SINOČI SEM NA VASI BIL

Sinoči sem na vasi bil,
na oni kraj potoka,
slišal sem prav mili glas,
se moje dekle joka.

Le jokaj se, le jokaj se,
saj si sama kriva:
imela s' fanta zalega,
pa si ga zapustila.

SIROTA JAZ OKROG BLODIM

Sirota jaz okrog blodim,
ubog cigansk' otrok.
V samoti tihi se solzim,
kjer čuva me le bog.

Ko sem na vasi se igral,
nihče ni maral me.
Nihče mi roke ni podal,
le vsak me karal je.

Sprejmite, prosim, me med sé,
kako vas rad imam!
A rekli le so mi smeje:
Cigan naj bo le sam!

Zato pa hodim v temni log,
kjer ptički žvrgole;
tam zabi tuge in gorje
užaljeno srce.

**zabi tuge: pozabi žalost*

SLIŠALA SEM PTIČKO PET'

Slišala sem ptičko pet', zapela je kuku.
K'tera mora nek' to bit', ki poje tak lepo?
To je gotovo kukav'ca, je moj'ga srca ljubica.
Kuku, kuku, kuku, kuku, tako je kukala.

Dekle pasla je ovcé, začela zvezde štet'.
Rada b'la bi zvedela, kedaj bo treba umret'.
Zglasila se je kukav'ca, prav žalostno zakukala.
Kuku, kuku, kuku, kuku, tako je kukala.

Kaj te bom poslušala, za norca me imaš,
sem te dost'krat slišala, vem, kakšen glas imaš.
A kukv'ca je kukala, na veji se je gugala.
Kuku, kuku, kuku, kuku, tako je kukala.

SLOVENSKI SMO FANTJE

Slovenski smo fantje, ob Drav'ci doma, 3x
slovenskega duha, slovenskega srca,
slovenskega duha, srca.

Vsak naj propade, kdo rod svoj taji, 3x
še zemlja ne pije njegove krvi.

TAM DOL' NA RAVNEM POLJU

Tam dol' na ravnem polju
stoji, stoji en beli grad,
tam dol na ravnem polju
stoji en beli grad.

Pod gradom pa špancira
en zavber, zavber fantič mlad,
pod gradom pa špancira
en zavber fantič mlad.

»Oj fantič, pridi k meni,
sem sama, sama jaz doma,
oj fantič, pridi k meni,
sem sama jaz doma.«

Jaz bi že prišel k tebi,
pa se, pa se bojim zaspat',
jaz bi že prišel k tebi,
pa se bojim zaspat'.

»Nič se ne boj zaspati,
saj imam, saj imam petelinčke
tri,
nič se ne boj zaspati,
saj imam petelinčke tri.

Ta prvi mi zapoje,
ko je ur'ca, ur'ca polnoči,
ta prvi mi zapoje,
ko je ur'ca polnoči.

Ta drugi mi zapoje,
ko je ur'ca dve al' tri,
ta drugi mi zapoje,
ko je ur'ca dve al' tri.

Ta tretji mi zapoje,
ko se dela, dela beli dan,
ta tretji mi zapoje,
ko se dela beli dan.«

Jaz grem od ljub'ce svoje
ves truden, truden in zaspan
jaz grem od ljub'ce svoje
ves truden in zaspan.

Presneta ta ljubezen,
oj kam, oj kam me ta pelja,
presneta ta ljubezen,
oj kam me ta pelja!

TAM NA VRTNI GREDI

Tam na vrtni gredi raste rožmarin,
pridi ob slovesu, dam ti ga v spomin.

Na srce ga deni, čuvaj ga skrbno,
morda kdaj ob njem ti rosno bo oko.

Rožmarin ovene, z njim spomin bo vzet,
tudi ti boš nosil v srcu veli cvet.

Tebi le se glasi spev ljubeči moj

Tebi le se glasi spev ljubeči moj,
ti najlepša v vasi, slušaj me nocoj!

Daj da te objamem, od ljubezni vnet,
daj da s tabo vzamem rožo vseh deklet!

Rožo te gojiti hočem zvest vrtnar,
ljubi veren biti hočem ti vsekdar.

Tihi dom odkleni brez strahu tedaj,
in zaupno k meni pridi v naročaj!

Nikdo te ne vidi, če odpreš mi dom,
pridi torej, pridi, da tvoj ženin bom!

Noč že zemljo krije, a ljubezni žar
nama naj zasije v noči za vsekdar.

V DOLIN'CI PRIJETNI

V dolin'ci prijetni je ljubi moj dom,
nikoli od njega podal se ne bom,
pod lipo domačo najrajši sedim,
v domačem veselju najraje živim.
Tra la la la la la. Tra la la la la la.
V domačem veselju najslaje živim.

Le išči si sreče, prijatelj, drugje,
li misliš dobiti na tujem jo kje?
Je marsikdo hodil po svetu več let,
povrnil domov se nazadnje je spet. Tra ...

Glej, rož'ce domače najlepše cveto,
in ptički domači najslaje pojo,
doma le se kaže miloba srca,
ljubezen, zvestoba le biva doma. Tra ...

Doma preživeti si dneve želim,
umreti se tudi doma ne bojim,
v domači gomili se spava sladko,
mi bratci, sestrice rahljajo zemljo. Tra ...

V ŠMIHEL' ENO KAJŽICO IMAM

V Šmihel' eno kajžico imam,
pa notri prebivam le sam,
pa kaj mi pomaga ta kajžica draga,
ko notri prebivam le sam.

En trošt pa še vedno imam,
da dolgo ne bodem več sam,
dobil bom nevesto, ljubico zvesto,
potem pa ne bodem več sam.

**trošt: upanje; tudi tolažba*

ZABUČALE GORE

Zabučale gore, zašumeli lesi –
ah, mladost ti moja, kam ušla si, kje si?

Ah, mladost ti moja, kam si se zgubila?
Kakor da bi kamen v vodo potopila.

Časi, mladi časi, neužiti krasi!
Moja mlada leta niso užila sveta!

Kamen, še ta kamen v vodi se obrne,
le mladost se moja nikdar več ne vrne ...

ZAKRIVLJENO PALICO V ROKI

Zakrivljeno palico v roki,
za trakom pa šopek cvetlic,
ko kralj po planini visoki
pohajam za tropom ovčic.

Saj tukaj na sončni višavi
le sam sem, le sam gospodar,
živejem po pameti zdravi,
za muhe mi ljudske ni mar.

Nikomur tu nisem napoti,
na poti ni meni nikdo;
kdo čisto veselje mi moti,
kdo moti življenje mirno?

Nikdar ne zmrači se mi čelo,
nikdar ne stemne se oči,
in pojem in ukam veselo,
da z gore v goro se glasi.

Naj drugi okoli po sveti
si iščejo slave, blaga,
jaz hočem tu gori živeti,
tu sreča, tu mir je doma.

Za čredico krotko popeval
bom pesmice svoje sladke,
dolincem glasno razodeval,
kar polni mi srečno srce.

Ne palice, svoje ovčarske
za žezlo kraljevo ne dam,
in rajši od krone cesarske
cvetlice na glavi imam.

ŽABE SVATBO SO IMELE

Žabe svatbo so imele,
zbrane iz sosednjih mlak,
jedle, pile so in pele:
rega, rega, reg, kvak, kvak.

Skokica nevesta mlada,
ženin bil je dolgokrak,
rajala oba sta rada: rega, rega..

»Živi ženin naš z nevesto!«
glas povzdigne krakuš svak;
zagrmí jih kakih dvesto: rega, rega...
Po večerji zavrte se,
ko je bil že pozen mrak;
rajajo, da vse se trese:
rega, rega, reg, kvak, kvak.